

Novodobá historie Lesní říše

Dějepisci nadepisovali onen den datem 22. 6. 156/9 a bylo jasné, že Rada čtyř bude muset s konečnou platností rozhodnout, kterému z rodů připadne jeden z pozemků zabavených Plavenům během roku 84/9.

Z těch rušných dob se podobně nedořešených majetkových vztahů dochovalo mnoho, ale právě roku 156/9 již bylo jasné, že před prolitím rodové krve již situaci zachrání pouze Rada čtyř a její finální rozhodnutí. Do hry tehdy zasáhlo několik dobrodruhů, kteří sbírali hlasy pro jednotlivé ze čtyř rodů Lesní říše. Rada čtyř složená ze zástupců všech čtyř nejznámějších řádů říše tyto hlasy porovnála a podle výsledku rozhodla. Je jasné, že ačkoliv Plaveni nemají v Lesní říši žádná oficiální rozhodovací práva, slušným dílem se přičinili k tomu, aby půda nepřipadla nikomu z Erharticů. Rada čtyř rozhodla, že konkrétní půda zkonfiskována Plavenům v ruce 84/9 bude rozdělena mezi zástupce Elarionů a Mintreidů.

7. 5. 159/9 se podařilo jistému Orionovi získat známé Baldorovo kladivo. Obsadil pak se svými stoupenci boha Walmara Skálu na hranicích Cirindras a Elerionu a vyhrožuje, že odtud srovná svět k obrazu svému. Obě knížectví to zatím berou jako lokální problém. Nicméně je jasné, že obvyklé boje o hraniční kameny tak nabyly zcela jiného rázu. Každé knížectví se nyní snaží, aby problémová Skála neležela na jeho území. Páni démonů jsou tedy vítáni na obou stranách. Velení Kapitolu Elerionu však zaslalo dopis knížeti Mimrisovi Urputnému, protože se obává útoku Walmarových stoupenců proti Kapitolu. O Orionovi se totiž proslýchá, že mu jeho bůh propůjčil nezranitelnost. A zřejmě jediná dostupná zbraň proti takovému daru je podle pověstí právě Baldorovo kladivo, které je však v držení dotyčného Oriona. Podle některých odborníků se v lokalitě pohraničí nachází legendární Prapor vítězství, který nebyl zatím nalezen, a Markant Salor, jeden z předních Hledačů říše, vyjádřil obavy z toho, že se fanatikům Walmara dostane něco takového do rukou.

6. 5. 160/9 proběhlo hlasování o samostatnosti Skály, které inicioval Orion. Výsledek hlasování znamenal, že Skála zůstane nadále součástí Cirindras a podřídí se jeho zákonům. Orion, zřejmě nespokojen s výsledkem hlasování, poštvál na hlasující své nohsledy, takže se Malý lom proměnil v krvavé bojiště. Sřet nebyl dlouhý, o to byl však více prudký. I v tomto sřetu nakonec zvítězili zastánci zachování Skály v Cirindras. Někteří soudí, že byla poslední bitka v Malém lomu pouze zástěrkou něčeho daleko většího, neboť během ní Orion zmizel. Jak bylo později zjištěno, hrob Athanael byl rozbit, ostatky zmizely neznámo kam a Orion rozpoutal ve Skále učiněné peklo. Skála byla nadobro zničena. Zůstaly z ní jen rozvaliny několika zdí, v nichž se plouží podivné stíny, duchové a tvorové, jaké nikdo dosud v Lesní říši neviděl. Celý kraj kolem bývalé Skály se stal nebezpečnou divočinou a hranice knížectví se po zmizení východního hraničního kamene staly nejisté. Lidé vypráví o krvavých obětech v Mokřadech, o vypálených strážních věžích, o podivné chorobě šířící se z lesů kolem Skály.

Elerion uvažuje o přesunutí výspy civilizace do Malého lomu a v Kapitolu zřízení vojenské posádky, která se v budoucnu postará o bojový výcvik dobrodruhů neboť se ukázalo, že jejich znalosti boje Lesní říše jsou v mnoha ohledech nedostatečné. A nikoho takového nelze do nebezpečné divočiny kolem bývalé Skály pustit. Ctihodný Markant Salor dementoval všechny zvěsti o tom, že by se legendární Prapor vítězství dostal do rukou Oriona. Jisté však je, že již tuto hrozbu nelze dále považovat za lokální problém Cirindras či Elerionu. Nachází se Orion uvnitř nebezpečné divočiny? Kdy na nás udeří? A jak? Budeme připraveni? Markant Salor se domnívá, že by bylo moudřejší učinit první krok a vzít tak nepříteli možnost překvapení. Jak se zjistilo letos, plynoucí čas není na naší straně.